

Publicerad 2008-03-22 07:57 av Larz Gustafsson

Så har vi då kommit tillbaka till hösten 1992.

En av lokaltidningarna, Arbetarbladet, gjorde ett reportage om punkbandet jag sjöng i, Bizex-B, tio år efteråt.

Lite missvisande egentligen eftersom bandet bildades 1980 och inte 1982, men så var det i alla

EN ILLOJAL EUROPE SER FRAM EMOT -93

nittonhundranittiotvå
ekorrhjulet snurrar på
massan myllrar, stor och grå
utanför står några få
det är där jag själv vill stå
lyssna till den sträng som brast
eller bara sitta fast
i en sfär av färgglad plast
det är frågan nu som då
åttiotvå som nittiontvå
stereotyper står på rad
det konformas kavalkad
vem törs kyssa havet då?
nittionhundranittiotvå
du som har lagt ut från land
som styr mot en annan strand
måste bli så explosiv
att du med ditt kristusliv
visar ett alternativ
salt som massan trampat på
kan ej någonting förmå
nittionhundranittiotvå
vinden blåser vart den vill
tiden den står aldrig still
nåden är från himlen sänd
överlever varje trend
den som ingen himmel har
söker tröst i närmsta bar
hänger sig åt det som var
flydda glans- och storhetsdar
eller drunknar kanske i
någon vacker utopi
sextiotalets efterdyning
bådade ej någon gryning
sjuttiotalets dekadens

kvävdes i sin glitterglans
punkten tog vår värld med storm
men blev snabbt en uniform
och dess sista, sorgsna ton
ännu en brusten illusion
ifrån sodom skallar ropen
genom larmet, mitt i hopen:
allting är tillspillogivet!
fly från staden!
spring för livet!

LARZ GUSTAFSSON 921026

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Larz Gustafsson med Poeter.se id #20037 innehar upphovsrätten